

REAALI Poiss

TERVIST, KAASMAALASED!

2018. aasta teine kuu on lõpusirgel – ehk peab mõni veel oma uusaastalubadustestki kinni. Ka talvetaat on meid külastanud ja vähemalt artiklite tähtaja saabudes kõrgusid õues lumehanged. Kes teab, mida on oodata suusapäeval.

Veebruar algas meeleoluka Vabalavaga, kus pistsid rindu nii luuletajad, pillimängijad, (programmeerijatest) lauljad kui ka koomikud. Õige pisut peale Vabalava tegime patsid pähe ja sidusime lipsud ette, saime Lurichiga jõudu katsuda ning pargipingil Delfile poseerida. 7. veebruar oli kindlasti päev, mis jääb veel kauaks meelde. Kniks ja kraaps õpetajatele ja teistele korraldajatele – saite millegi väga erakordsega hakkama, lausa kurb oli koolist lahkuda. Taas kord tõestus sellest, et Reaalkool oli, on ja jääb parimaks. Kõigest sellest ja paljust muust saab lugeda järgnevatelt lehtedelt.

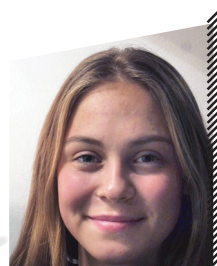
Kuu keskaiku olid mäekünkad – sel aastal lausa lumised – ülerahvastatud ja sööklas karmistati korda vastlakuklite ülesöömisest hoidumiseks. 12. klassile soovisime jooksvat sulge ja väärt mõtteid, neil oli aeg end proovile panna eksamiolukorras. Järgnes sõbrapäev või tuhkapäev, kuidas kellelegi. Väljavalitutele töid Cupido abilised roosi, postkast täitus kaartidega.

Kohe-kohe on käes kauaoodatud esimene sada, mis suurte pidustuste saatel tähistatud saab. Laupäeval, 24. veebruaril hommikul, Reaali müts peas, lippu heiskama ning juba järgneval päeval, 25. veebruaril kõik see kamraad Tallinna Reaalkooli, kus taas kord rännatakse ajas sada aastat tagasi.

Meeleolukat sünnipäeva!

Karmen Laur 135C

Kirke Kaur 135B

TERWITUSI PEETRI REAALKOOLI KRAADEISEWALITSUSE PRESIDENDILT

Terwitusi kõikse rahwal kuulutakse Maarjamaal
Et uudse riigi sünd on wahwalt kujunemas Wene maal
Laenuks kirjapildis saab meil saksa teadurite w
Ning saja aasta pärast asendanud wiin on wee

Kuid esialgu, ette ruttamata, siiski kiire
On koolipoistega, kes järjest suremas on rindel
Wõib olla kindel, et väljapääsu pole neil
Sest mullast tõusnud üles on waid Jeesus, päästku meid

Päästku põuast, päästku surmast naisi, lapsi, wanureid
Piisab õunast, naiste hurmast ärkwel hoidmaks sõdureid
Ka põduraid, kellest esialgu tolku miskit pole
Wõib sündida kui palju suurt, mis tawameestel kole

Kuid kogu sõja wältel tuleb kõrgel hoida himu
Ja kuulda kooli koridoris laulu westwat lindu
Jah, ka selleks kutsuda wõib noorte sõdurite janti
„Kanti, kanti,“ hüüab Wolli, „terwe wara panka anti!“

„Mille eest ma muidu karusnahas kõnnin ringi
Ja suul punast põlemas on näha sigaretti?“
Tõesti, ta pole üksi, teisigi on veel
Kel kooli peal on huulte wahel paista – Jumal aita
Sigaretti.

Nende järel jookswad päewast-päewa paharetid
Kes wõtwad noorte meeste halwad kombed, etiketid
Wähemasti õpiwad nad sama usinasti
Kui rindelt tulnud poisid tühjendawad piimakasti

Piima, mitte wiina, mis lugeja wõis kujuta
Sest rinne polnud niiwõrd pinnapealne, kui arwata
Rinne teeb poistest mehed, meestest poisid
Nii kuis isad poegi kirstu veerel kinni hoidsid

Okei, nüüd aitab kah, et poleks pikka juttu
Ainus, mis soowin ma, on wõimalt wähe nuttu
Et pered kõigil kokku jääks ja kohe warsti esmalt kaeaks
Et järgmist sadat aastat Eesti riik meil õnnis korras näeks

//

Head Vabariigi sajandat aastapäeva!

René Piik 134A

EV 100

Erko Olumets
134A

1918. aasta veebruarikuu on kõige lühem kuu Eesti ajaloos – 1. veebruaril 1918 toimus Vene riigis üleminek juulise kalendril “uuele” gregooriuse kalendriale, millega lükati ajaarvamist 13 päeva edasi ja 1. veebruar loeti 14. veebruariks.

21. veebruaril 1918 kiitis Maanõukogu Vanematekogu heaks vastava töörühma ettevalmistatud iseseisvusmanifesti. See õnnestus välja kuulutada 23. veebruaril Pärnus ja alles 24. veebruaril Tallinnas, mis oli osalt veel lahkuvate punavägede võimu all. Kuna 24. veebruaril tuli kokku ka esimene Vabariigi Valitsus, siis loetakse just seda päeva Eesti Vabariigi sünnipäevaks. Järgmisel päeval saabusid Tallinnasse Saksa okupatsiooniväed, kuid manifest oli oma ülesande täitnud – riik oli välja kuulutatud. Oluline on tähele panna, et Eesti riiklikkuse alusdokument algab pöördumisega “kõigi Eestimaa rahvaste poole”. Sama oluline viide, et tung iseseisvuse poole ei ole mingi uus nähtus, vaid on püsinud eesti rahva pärimuses sajandeid, muinasvabaduse kaotusest saadik.

Aga kuidas on Eesti iseseisvumisega seotud Tallinna Reaalkool? Juba 1917. aasta kevadel moodustas Tallinna Reaalkooli võimlemisõpetaja Anton Õunapuu Tallinna keskkoolide õpilastest koosneva korrakaitseüksuse – Õppiva Noorsoo roodu. Roodu eesmärgiks oli luua korda veebruarirevolutsioonijärgse Tallinna tänavatel. Roodu kuulus kokku 340 vanemate klasside õpilast, neist 84 oli Reaalkoolist. Noorsoo rood oli ainuke rahvuslikult meelestatud korrakaitseüksus enne Tallinna Omakaitse loomist. Peale enamlaste võimupöõret keelati roodu tegevus ja poisid tuli kokku ainult salaja, et treenida laskmist ja teha rividrilli.

Uuesti läks poisse vaja järgmise aasta veebruaris. Eestis oli pingeline olukord: sakslased olid tervel rindel pealtungimas, Vene madrused ja soldatid üritasid

põgenedes kaasa haarata kõike, mis ei olnud kinni naelutatud, ning mida neil ei olnud võimalik röövida, proovisid nad süüdata. Jällegi tuli Tallinna kaitseks välja astuda kooliõpilastel. Anton Õunapuu kirjutab: “Veebruarikuu 23. päeval kutsusin rühmade pealikud salajasele nõupidamisele. Kõik rühmade vanemad said käsu rühmad ja jaoskonnad jalamaid võitlusvalmis panna, võib olla tuleb juba öösel välja astuda. Olime väikestes salkadesse kokku kogunud, siled välja pannud ning ootasime väljaastumise käsku. See ei tulnud öösel. Alles kell 11 24. veebruari hommikul. Kiirelt tegime tarvilised korraldused ja hakkasime kohkumalöönud enamlastelt sõjariistu, automobiili ja muud kroonu kraami ära võtma.”

Reaalkooli õpilased osalesid mitmetes tulevahetustes, tõrjudes enamlasi linnast. Osa poistest oli kaitses Eesti Vabariigi valitsust Vene Riigipanga hoones (praegune Eesti panga hoone), salk realist turvas Dunkri tänaval asuvat trükikoda, kus trükiti Iseseisvusmanifesti. Paljud poisid osalesid erinevates väiksemates lahingutes, peamiselt sadamapiirkonnas, kus enamlased üritasid enne laevale põgenemist puhtaks teha mitmeid ladusid. Paljude roodu liikmete ülesanne oli selliste ladude kaitsmine. Ühe sellise lahingu käigus hukkus J. Muischneek, kes mõnda aega arvati olevat Tallinna Peetri Reaalkooli õpilane, kuid viimasel ajal on leitud, et tegu oli mitme Reaalkooli õpilasega sarnast nime omava Vene sõduriga, kes oli liitunud Tallinna Omakaitsega, et aidata peatada enamlaste rüüstamist.

Tallinna Reaalkooli direktor Nikolai Kann mäletab 15 aastat hiljem, 1933. aastal, oma kabinetis: “Siin peeti Eesti valitsuse esimene istung. Mäletan veel, kuidas Päts, Poska, Raamot tulid. Ise olin sisselaskja. /-/ Aga valitsusel ju ka polnud kuskile minna. Maapäeva endised ametnikud tulid nõudma saamata jäänud palka. Oli tegemist.” Arvatavasti toimuski Eesti Vabariigi Ajutise Valitsuse esimene istung Reaalkooli direktori kabinetis, kuigi protokollis selle tõendamiseks ei ole säilinud. Samal päeval luges Ajutise Valitsuse peaminister Konstatin Päts Tallinna Reaalkooli trepilt ette Iseseisvusmanifesti. Kuid peagi saabusid Tallinnasse Saksa okupatsiooniväed. Reaalkooli õpilane ja omakaitselane Harry Päärt tõdeb: “Pärastlõunal on

kõik vaikne. Vene sõjalaevad on lahkunud, tänavail marssivate sakslaste patrullid. Meie juurde astub Saksa ohvitser: “Mis teie, nolgid, kolate, püssid seljas! Kasige jalamaid koju!” Seda ütles meie sakslane meie vabariigi iseseisvuse teisel päeval ja meie oma Toompeal... /-/ Meie relvad korjati. Pisarad olid varuks. Kurb oli meie vabaduse koidik. Tol hetkel paistis, nagu ei tõuseks meie vabaduse päike iial. Aga ta tõusis siiski!”

Sisukord

- 2 Toimetaja veerg & Presidendi veerg
- 3 EV 100
- 4 Leedu 100
- 5 Eesti esimene samm
- 6 Ajarännak
- 7 EV100 tooted & Karikatuur
- 8 Vabalava
- 9 Feminismus Acutus
- 11 Keskmine reaalkas
- 12 Luulebattle
- 13 Ühiskatsed & Saladus
- 14 Ristsõna & EV 100 joonistused
- 15 Väike maja

PALJU ÕNNE, LEEDU!

////////////////////

Madis Somelar
Maria Keridon 133C
Hedvig Vahlberg 133C

Olles tähistamas Balti riikidest vanima venna (või ka õe) – Leedu sünnipäeva, siis oleks hea teha tutvust ka selle maa ajaloo ja kultuuriga.

Leedu on nii pindalalt kui rahvaarvult suurem kui Eesti. Leedu pindala on 65 000 ruutkilomeetrit ning elanikke on Leedus 2,9 miljonit. Eestil on sellele vastu panna vaid 45 339 ruutkilomeetrit ja 1,3 miljonit elanikku. Kuigi võib tekkida tunne, et Leedu on lõunamaa, siis ometigi ei ole ka seal lootust saada pruuniks teiseks juuniks – suve keskmised temperatuurid jäävad nagu meilgi, 16 kraadi kanti. Kuna Eestis on 3794 km jagu rannajoont, võrreldes Leedu 262 kilomeetriga, siis võib ehk isegi öelda, et rannapuhkuse võib südamerahuga ka kodumaale planeerida.

Kuigi Eestis võib olla kiirem internetiühendus, siis paljudes muudes asjades paistavad just leedukad oma nobedusega silma. Nii jõuti meist ette nii oma iseseisvuse välja kuulutamisega 16. veebruaril 1918. aastal, kui ka selle taastamisega 11. märtsil 1990. aastal. Nobedad ollakse ka spordis. Näiteks jahmatas maailma Londoni olümpiamängudel 15-aastane Rūta Meilutytė, kes võitis 100 m rinnuliujumises kuldmedali. Kui iga eestlane saab uhkust tunda vana hea Lembitu üle, siis leedukatel on lausa kaks lembituliku au ja kuulsusega isikut. Neil on Mindaugas, keda juba 1236. aastal on mainitud kui “kõigi leedulaste juhti”, kuid ametlikuks Leedu kuningaks krooniti ta 1253. aastal peale Liivi orduga liidu loomist ja astumist katoliku usku. 6. juulil 2003. aastal avati Vilniuses Mindaugase skulptuur tähistamaks tema kroonimise 750. aastapäeva. Teine “ajalooline esiisa” on Gediminas, kes rajas 14. sajandi alguses Vilniuse linna ja laiendas Leedu territooriumi. Samuti oli ta väga osav paganluse kaitsja – tänu läbirääkimistele ja lepitamistele õnnestus leedulastel, erinevalt meist, esialgu ristiusustamisest pääseda. Temanimeline torn on üks Vilniuse

kuulsamaid vaatamisväärsusi. Tornis lehviva lipu põhjal võiks võrrelda seda meie oma Pika Hermanniga.

Tähtsaks identiteedi kujundajaks on rahvale religioon. See, et leedulased on tõsiseltvõetavad katoliiklased ja eestlased leiged luterlased, on üldiselt teada. Ristiusk võeti Leedus vastu Krevo uniooni tulemusel 14. sajandi lõpul. Sisuliselt tähendas Krevo unioon Leedu suurvürst Jogaila ja Poola kuninganna Jadwiga vahel sõlmitud lepingut, mis ühendas Poola kuningriigi ning Leedu Suurvürstiriigi.

Lepinguga kaasnesid mõlemale poolele kohustused: Jogaila pidi vastu võtma katoliku usu, liitma Leedu Poolaga ja tagastama Poolale kuulunud alad. Ka Jadwiga ei pääsenud tingimusteta: kuninganna abiellus Jogailaga ning viimasest sai Poola kuningas. Kuid unioon tähendas enamat kui leedukate ühinemist ristirahvastega ning Jogailast kuningaks saamist – see seisatas Leedu venestumise, kus senini olid leedulased moodustanud etnilise vähemuse ning Leedu vürstid olid abielus Vene vürstikodadega.

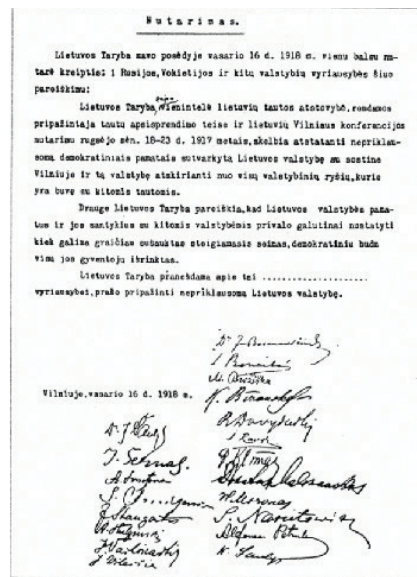
Leping sätestas, et võrdsed õigused on vaid roomakatoliiklikel leedulastel ning keelati katoliiklastest leedulaste abielud teiseusulistega. Idaslaavlased tõrjuti Leedu eliidi hulgast välja. Asemele tuli katoliiklik Poola mõju. Nii Poola kui ka Leedu eliiti hakati perekondlikult kokku sulatama. Tsemendiks religioon, olid mõlemad maad selle tulemusel kahe sajandi pärast – 16. sajandil – nii kaugel, et 1569. aastal sündis ühisriik Rzeczpospolita. Leedu vapol on kujutatud punasel taustal valget rüütlit Vytist, kes hoiab pea kohal hõbedast mõõka. Embleemina leidis selline kujutis esimest korda kasutust juba 1366. aastal. 14. sajandi teisest poolest pärinevad ka esimesed mündid selle kujutisega.

Kui hakati valima leedulastele rahvuslippu, siis oli üks variantidest ka kasutada vapiga analoogset kujundust. Ei ole teada, kes täpsemalt pakkus välja idee kollarohepunasest lipust, aga tihti omistatakse see 19. sajandil Euroopas ja Ameerikas eksilis elanud leedulastele. Seda värvikombinatsiooni oli varasemalt kasutatud sageli Leedu rahvarõivastel,

mis on siis sellise valiku põhjuseks. 1905. aastal hääletas Seim ning trikoloor sai võidu Vytise sümboolika üle.

Leedu rahvuslill on aedruut. See on ruudi perekonda ja ruudiliste sugukonda kuuluv mitmeaastane rohttaim. Peamiselt on see levinud Lõuna-Euroopas, aga aedruutu leidub ka Eestis, kus seda kasutatakse ravimtaimena. Aedruut sisaldab eeterlikke õlisid, flavonoidrutiini, furokumeriini, vaha, parkaineid, mõruaineid, C-vitamiini ja P-vitamiini. Taimel on põletiku-, krambi- ja nugilistevastane, antibakteriaalne, fungitsiidne, rahustav, üldtugevdav, toniseeriv, mürke neutraliseeriv, valuvaigistav ja haavu parandav toime. Peamiselt tarvitatakse aedruutu teena ja tinktuurina. Hoolimata oma imepärastest omadustest, on aedruut ka mürgine, seega peab selle tarvitamisega väga ettevaatlik olema. Kasutatakse seda ka vähesel määral maitsetaimena. Näiteks sobib see salati-, tomati-, muna-, kohupiima- ja juustutoitudele aga ka võileivale, lamba- ja ulukilihale.

Lõpetuseks väärrib ehk esiletoomist, et ka meie rukkilill aedruudule alla jää. Lisaks sellele, et meie rahvuslill on hea meetaim ning sisaldab rikkalikult C-vitamiini, on rukkilill tuntud ka ravimtaimena: tema äärisõite leotist kasutatakse uriini- ja sapieritust soodustava vahendina, samuti silmakompressideks. Rahvameditsiinis on õite viina- või veeleotist kasutatud kõha- ja palavikuvastase vahendina.

Leedu iseseisvusmanifest
Allikas: Wikipedia

EESTI RIIGI ESIMENE SAMM

////////////////////////////////////

Reaalkooli hoolekogu esimees
Madis Päts

Eestimaa Päästmise Komitee (Päästekomitee) kogunes 24. veebruaril 1918. aasta õhtul praeguse Eesti Panga hoones Estonia pst 13 ja võttis seal vastu oma ajaloolised esimesed päevakäsud, moodustas Eesti Ajutise Valitsuse ning andis korraldused “Manifesti kõigile Eestimaa rahvastele” (iseseisvusmanifesti) avaldamiseks. Järgmisel hommikul, 25. veebruaril kleebiti iseseisvusmanifest Tallinnas majade seintele ning see loeti ette kirikutes ja koolides.

Ajutine Valitsus oli Eesti Vabariigi esimene täidesaatev võimuorgan, mis alustas tegevust 25. veebruaril 1918 kell 10 hommikul Tallinna Reaalkooli direktori kabinetis oma esimese istungiga. Koosoleku järel luges peaminister Konstantin Päts Reaalkooli trepilt kooli juurde kogunenud sõjaväelastele ja linnakodanikele ette iseseisvusmanifesti ning lauldi hümn. Toimus väike rongkäik-paraad. Reaalkooli pere osales Eesti riigi esimese päeva sündmustes aktiivselt. Ajutist Valitsust julgestas Reaalkooli õpilastest moodustatud omakaitseüksus, mille kasarmu ning keskus asusid Reaalkooli võimlas. Sama päeva pärastlõunal sisenesid Tallinnasse Saksa okupatsiooniväed.

See oli Eesti riigi esimene päev ja esimene samm. Seda nii ajaloolises, poliitilises kui ka riigiõiguslikus mõttes. Täitevvõim asus tegevusse ja Tallinnast sai uue riigi pealinn. Kirjanik Artur Adson on oma mälestustes märkinud, et just sellel hommikul muutus ähmane mõte Eesti omariiklusest reaalsuseks ega kadunud enam paljude inimeste mõtetest. K. Päts on meenutanud, et kui esimesed iseseisvuse kuulutused Tallinnas seintele ilmusid, võis näha, kuidas paljude näod sisemisest rõõmust hiilgasid.

Kuigi Eesti riigi esimene päev jäi lühikeseks, tõi see ometi kaasa murrangu Eesti ajaloos ja paljude Eesti inimeste mõttemaailmas. Tekkis arusaamine Eestist kui riigist. See äratas uue lootuse ja usu võimalusse kujundada ühiskond oma soovide ja väärtuste kohaselt, otsustada ise oma igapäevaelu ja tuleviku üle. Palju on korda saadetud, kuid mitte kõik selle märkimisväärse päeva unistused ja lootused ei ole täitunud. Möödunud aastasada kätkeb kahjuks ka ebaõnnestumisi, traagikat, valesid, vastuolusid ja ebaõiglust. Ometi on täna, 100 aastat hiljem Eesti riik ikka olemas. Oleme hästi toimiv riik ja ühiskond, mida ei saa öelda paljude teiste väikerahvaste kohta. See ei tähenda kaugeltki, et kõik on valmis või nii nagu peaks. See ei tähenda seda, et puudub arenguruum. Ainuüksi kiiresti muutuv maailm hoolitseb selle eest, et meil tegevusest ega eesmärkidest puudu ei tule. Oluline on, et omame peaaegu usumatuna tunduvat võimalust ise kujundada ühiskonda, hoida oma riiki ja kultuuri. See paneb meile kõigile suure vastutuse ja kohustuse uskuda Eestisse, olla heatahtlik ja ülesehitav. Tunda ja mäletada möödunut. Need põhilised elunõuded kipuvad ununema igapäevases võitluses parema sissetuleku, võimu ja igasugu muude hüvede eest. Vahel tundub ununevat ka tõsiasi, et meie omariiklus kuulub pigem imede valdkonda.

Head Iseseisvuspäeva meile kõigile!

25. VEEBRUARI KAVA

Kell 12.00 MTÜ Eesti Vabadusvõitluse Muuseumi näitus Vabadussõja-aegsetest relvadest ja mündritest.

Kell 12.30 aulas
Ettekanne “Riigi manifesteerimisest ja ülesehitamisest”, Tallinna Ülikooli õigusajaloo professor Peeter Järveld. Isamaaline fiktsioon “Reaalne Wabariik” (autor K.- M. Sinijärv, lavastaja R. Toots, kunstnik M. Kell, muusikaline juht E.Karp).

Kell 14.00 Tallinna Reaalkooli ees kõnelevad peaminister Jüri Ratas ja K. Pätsi Muuseumi esimees Trivimi Velliste.
“Manifest kõigile Eestimaa rahvastele”
“Mu isamaa, mu õnn ja rõõm”
Rongkäik Vabadusristi juurde, ühislaul ja pildistamine.
Osalevad Tallinna Reaalkooli segakoor ja Tallinna Rotary Klubi segakoor.

Kell 15.00 Wabariigi sumin Reaalkoolis. Kellel veel jaksu ja huvi on, saavad koolis pisut süüa ja juua ning muljeid vahetada.

KUIDAS REAAL ÜHE PÄEVAGA SADA AASTAT NOOREMAKS JÄI

Eva-Lotta Mett 136B

Aleksandra Maarja Maitse 136B

Kui õpilased 7. veebruaril suursugustes kostüümides koolimajja jõudsid, oli ajarännak juba alanud. Õues valitsevast käredest pakasest ja vingest tuulest toibununa kõnniti uudistavate pilkudega läbi sööklasse viiva koridori, mis oli uhkelt üle öö sada aastat nooremaks jäänud. Mõlemal pool koridori ilutsesid mustvalged plakatid, kajastades päevakohaseid sündmusi ja meelitades mesimagusate lausete saatel sind üht ja teist ostma.

Nagu ajastule kohane, avati päev aulasse kogunemisega, kus direktor Nikolai Kann teatas kõlaval häälel päeva olulisemad uudised, ja sõna ei jäänud ütlemata ka Georg Lurichil, kes oli pärast pikki eemal olnud aastaid leidnud tee tuttavasse Peetri Reaalkooli. Kogunemine lõppes ühise kiidulauluga Issandale, keda me kahtlemata kuulda võtsime ja kelle poole hüüdsime: "Aamen." Sellisel pühäl noodil voolas mitusada eeskujulikku koolilast klassiruumidesse, kus pidi paari minuti pärast algama nende esimene õppetund.

Õpilaste koolipäev oli võrdlemisi lühike, vältades vaid 5 õppetundi, kus autoritaarsed õpetajad oma suuri teadmisi alandlikele õppuritele jagasid. Nagu alati, on ühel endast lugupidaval õpetajal õigus kohelda õpilasi nagu hing õigeaks peab, ja muidugi ei puudunud nende õiguste nimistust vajadusel tarvitada ihunuhtlust. Kui ei saa nõuga, saab jõuga! Jääb püsima lootus, et vahetunnis kutsutud kiirabi ei saabunud õppehoonesse just eelnevalt nimetatud põhjusel!

Tundide pikkuseks oli tavalise 45 minuti asemel 35, aga see-eest oldi eriti tähelepanelikud ja teadmisi koguti veelgi usinamalt kui muidu. Ainetundides loodi sada aastat tagasi valitsenud meeolu: õppetöö vältel ei olnud lubatud

Nikolai Kann, proua Otsa ja usuõpetaja Allikas: Erakogu

kalkulaatorite ega nutivideinate kasutamine. Küll aga olid platsis kõiksugu uuemad vahendid nagu elektroskoobid, mis panid iga õige Peetri Reaalkooli õpilase südame põksuma.

Igal vahetunnil ootas proua Otsa kõiki aulasse seltskonnatantse õppima, mida vihtudes möödusid 20-minutilised vahetunnid linnutiivil. Õpiti nii reinlendrit kui ka polkat, mis tõid naeratuse ka kõige süngemale näole. Liikudes korruse allapoole sai iga noorhärja (ja soovi korral ka neiu) panna proovile oma füüsilise võimekuse, sooritades meisterlikke trikke meie kehalise kasvatuse õpetajate range käe all. Välja ei jäetud ka neid, kes hindasid vaimu harimist: koridorides ringi liikudes ei jäänud kellelegi märkamata ajalehepoisid, kes meelitasid inimesi lehe eest viit kopikat välja käima. Päevalehes kajastati värskemaid uudiseid ja puudu ei olnud ka osta-müü-vaheta veerg, kus muuhulgas otsiti abi keemia spikrite leidmisel.

Kui kell lõi kuuenda tunni lõppu, kogunes kogu koolipere välisukse ette, kus igast klassist said kaks õnnelikku võimaluse ette lugeda iseseisvusmanifesti, mille lõppedes kostus valje rõõmuhõiseid ja plaksutamist. Pudi reas koguneti staadionile, kus moodustati Eesti Vabariigi 100. juubeli logo. Seda jäädvustas kõrgustes heljuv seninägemata kaadervärk. Päevale pandi tihedas lumesajus punkt Reaali hüüuga, mis tipnes must-kuldsete mütside lennu ja hõisetega. Lumesõja pidamisest lõbusalt

Kui kell lõi kuuenda tunni lõppu, kogunes kogu koolipere välisukse ette, kus igast klassist said kaks õnnelikku võimaluse ette lugeda iseseisvusmanifesti, mille lõppedes kostus valje rõõmuhõiseid ja plaksutamist. Pudi reas koguneti staadionile, kus moodustati Eesti Vabariigi 100. juubeli logo. Seda jäädvustas kõrgustes heljuv seninägemata kaadervärk. Päevale pandi tihedas lumesajus punkt Reaali hüüuga, mis tipnes must-kuldsete mütside lennu ja hõisetega. Lumesõja pidamisest lõbusalt

Poisikluttid Lurichi nõuandeid järgides sangpommi rebimas Allikas: Erakogu

Ajalehepoisilt ostetud Reaali Päevaleht Allikas: Erakogu

EV100 MEIE SÖÖGILAUAL

Elina Liibak 135C

Regita Luukas 135C

Eesti Vabariigi suur juubel on märkamatult jõudnud väga lähedale ja sellekohaseid reklaame on märgata pea igal pool. Meie võtsime endale missiooniks leida poelettidelt kõik just EV100 puhuks valminud tooted ja proovida järele, kas ka isamaa-armastus käib kõhu kaudu.

Ühel laupäeval saimegi kokku ning alustasime oma poeretke, lootused olid suured, sest enda meelest olime varem suure süvenemiseta silmanud päris palju sinimustvalgeid pakendeid. Paraku läks hoopis nii, et vaatamata poes veedetud pikale otsimisele saime lõpuks vaid 4 asja ostetud. Tõsi, mõned tooted jäid ka meist poodi maha seetõttu, et hinnasildil asetsev number oli suurem kui päevaprae järjekorras olevate õpilaste arv supipäeval ning säästlike majandussuuna õpilastele kohaselt polnud me valmis nii suuri kulutusi tegema. Olgu ka öeldud, et hilisemal perioodil leidsime hulga tooteid, mida kaunistas askeetlik eesti 100 logo, kuid tähelepanematust saame põhjendada faktiga, et nii mõnelgi tootel oli sinimustvalge rüü asemel vaid väikene märgistus seda kaunistamas, mis raskendab selle leidmist märgatavalt. Aga nüüd lähemalt meie vähestest, kuid väärt leidudest:

1. Premia jäätis

Väga põneva välimusega sinimustvalge jäätis, milles sinine osa on mustika-, must osa šokolaadi- ja valge osa vanillijäätis. Maitse meeldis meile mõlemale ja ka suurus on täpselt selline, et meie suutsime selle vabalt kahe peale ära süüa, kuid ilmselt piisaks sellest nii väikse isuga tervele perekonnale kui ka üksinda keset arvestuste nädalat stressisöövale reaalikale.

2. Kalevi piimašokolaad

Magusaleti rüüstamise järel jäi meile pihku Kalevi Eesti juubeliks väljastatud šokolaadid. Kuna valikus oli 3 erinevat lipuvärvi šokolaadi ei tahtnud me kolme *amigot* lahutada ja letile maandusid neist kõik. Poes olles tekkis ka dilemma, kas teha majanduslikult kasulik ost ja osta pigem allahinnatud päkapiku pildiga sussišokolaad, mis on tegelikkuses sisu poolest üksühele koopia eelnevast, kuid tundes jumalaise kurja pilku kõrgematelt lagendikelt, tegime moraalselt õigema otsuse Reaali Poisi lugejate ees. Šokolaad ise oli harju keskmine nagu üks tavaline Kalevi piimašokolaad ikka.

3. Vitamin Well

Roosaka esteetikaga pudel jäi ausatõeldes silma vaid soodsa hinna tõttu, mitte oma patriotliku disainiga. Aga kuna nagu juba vanad eestlased ütlesid, ära hinda raamatut selle kaane järgi. Teades Vitamin

Welli kuulsust tervisliku spordijoogilaadse tootena, eeldasime sealt lahjat seebivett, kuid nii see polnud. Vesi oli vägagi huvitava maitsega ja meeldis meile. Fakt, et jook on ülimalt tervisele kasulik, on seda hea vahelduseks tavalisele veele kaanida.

4. Eesti Leivatööstuse uudseleib

Traditsiooniliselt kääritatud juuretise ja seemnetega rukkileib oli meie mõlema kindel lemmik nende hulgas, arvestades hinna ja toiteväärtuse suhet. Leivast jätkus mitmeks päevaks ning sai isegi kooli kaasa võetud ja nälgivatele klassikaaslastele jagatud. Olgu ka mainitud, et paar päeva hiljem tuli veel üks klassiõde meilt inspireerituna just see leivapäts kotti kooli.

5. Jahu

Vast veidi imelikum toode, mida proovida, kuid puhtjuhuslikult avastas üks meist, et tegi jahuga, mille peal ilutses EV100 logo, pannkooke. Kuna pannkoogid meile mõlemale meeldisid ja jahude filigraanseid maitsepalette kumbki meist hinnata ei oska, jõudsimme otsusele, et tegemist on täitsa hea jahuga.

Alguses pidime veidi pettuma, kuna meie saak oli nii väike. Pärast testi tegemist uuesti poode külastades märkasime, et nii mõnelgi tootel oli peal EV100 sümbol, kuid üldjoontes nende tavapärane disain säilis. Teiselt poolt oli ka neid, millele oli suvatsetud isegi uus disain mõelda, kuid tegelikkuses oli tegu ikkagi tavapäraste toodetega, mida igal ajal osta saab. Kuid nagu ikka kapitalistlikele *overlord*'idele kohane, võis tuleneda oma toodetele EV100 logo kleepimine lihtsalt pesuehtsast soovist, et meie, patriotistlikud lihtsurelikud, nende käivet suurendaksid. Kuid lugu pole nii mustvalge, olgu siis logo toodetel, mis tahes põhjustel, on siiski tore, et nii eesti kui ka välismaa firmad võtsid aega teha midagi meie armsa kodumaa sünnipäeva jaoks. [®]

Süsteem Autor: Suema

VABALAVA

Tom Enriko Kelt 135B

Neljapäeval, 1. veebruaril toimunud Vabalava polnud midagi muud kui suurepärase. Kui eelmistel aastatel olid oodatud esinejad ka teistest koolidest, tuli seekord neile ära öelda, sest Reaali enda õpilastega said kõik kohad täidetud. Ka etteastete mitmekülgsust ei saa mainimata jätta, alustades luuletajate ja ansamblitega ning lõpetades *stand-up'i* ja jojotrikkidega. Üllatusesinejaks oli Frankie Animal, kes osaleb Eesti Laulul oma uue lauluga "Misty", seega hoidke neid hääletamise ajal meeles. Suurt rolli mängisid ürituse korraldamises sponsorid, kes selle õhtu võimalikuks tegid. Oli kuulda vihahääli, kui sponsorite seas mainiti A. Le Coqi, ent olge mureta, orikafännid, õlle asemel toetasid nad esinejaid hoopis Vitaminaliga.

Selle aasta kohtunikeks olid Ivo Linna, Frankie Animali solist Marie Vaigla ja meie oma õpetaja Martin Saar. Intervjuu ajaks oli Ivo Linna juba minema läinud, ent õpetaja Saarelt ja Marielt õnnestus paar küsimust esinejate kohta küsida.

Martin Saarel oli selleaastase ürituse kohta ainult kiidusõnu: "Ma ei tea ühtegi teist aastast, kus võiks õpilastel olla nii mitmekesine tegutsemine. Ühel nädalavahetusel käiakse olümpiaadil, teisel juba lava peal esinemas. Me ise elame enda elu põnevaks ja siin osatakse seda väga hästi teha." Esituste mitmekesisus oli olnud üllatav ja ainus, mida õpetaja Saare sõnul laval seekord polnud, oli üdini sportlik etteaste. Võitja valimine lihtne töö polnud, sest oli raske väga erineva profiiliga esinemisi kõrvutada. Ent see pole kindlasti halb, see näitab vaid reaalkate loomingulisust ja oskust ennast mitmekülgselt väljendada. Õpetaja Saare peaesmärk oli õpilaste loomingut nautida, seega õhtu oli tema jaoks kordaminek.

Mariel jäi kõige enam silma see ühtsus, mis õpilaste vahel oli, ning kuidas publik kõigile lavalolijatele hingega kaasa elas. Kuigi tema sellele tundele nime ei osanud panna, on meile kõigile teada, et see on ju Reaali Vaim. Küsimuse peale, kas ta laval ka mõnda tulevast konkurenti nägi,

Võitjad Kuum Segadus

Allikas: Erakogu

tal eriti kõhklust ei olnud. Kui nad samas vaimus jätkavad, võistleb Pumpkin Juice Gang varsti lava peal Frankie Animaliga. Võitja valimise osas nõustus Marie õpetaja Saarega, et nii mitmekülgsuste esituste seast on seda teha väga raske, ja tema oleks võitja jätnud valimata, sest ei ole võimalik nii erinevaid esinejaid ühiselt esile tõsta. Marie pooldab selliseid üritusi väga, kuna need liidavad õpilasi ja ka tema bänd oli just vabadel lavadel alustanud.

INTERVJUU VÕITJATEGA

Selle aasta žürii lemmikuks osutus luuletaja Johanna Juhanson oma lihtsa, ent võimsa esinemisega ja rahva lemmikuks sai uus Beyond Beyond ehk Kuum Segadus.

Kuuma Segaduse jaoks võidus midagi üllatavat ei olnud, sest konkurendid nende jaoks puudusid. "Me tulime, nägime ja võitsime." Nagu igas teises bändis, olid ka neil lavatagused draamad: üks tõusis ära, teine hakkas veganiks ning peaaegu jätsid nad esinemise ära, ent tülid tegi neid vaid kokkuhoidvamaks ja sain kinnituse, et võime neid ka järgmisel aastal laval näha. Nime peale tulid nad väga lihtsalt. Nägid peeglist kuut kuumat kutti, aga samal ajal oli kogu olukord üks suur segadus olnud ning sealt ka nimi – Kuum Segadus. "Kuus miinust teeb kokku plussi," nagu bänd end iseloomustas.

Johanna Juhanson on luulega tegeleenud juba 3–4 aastat, ent Vabalaval tegi ta oma debüüdi. Viimase aasta puhul mõtles ta, et peaks laval ära käima, seega lasi oma klassivennal ühte enda luuletust lugeda ja sellele *track'i* taha panna. Ta arvas, et võitjaks osutub Jojokutt või mõni lauljatest – seda, et tema ürituse võidab, ta ette näha ei osanud. Johanna soovitus kõigile, kes esinemisele mõtlevad, on mitte üle mõelda. Ärge mõelge sellele, kes teid vaatama tulevad või mitmenda kohta te saate, vaid tundke end laval mugavalt, näiteks tema kujutab luuletusi lugedes ette, nagu ta oleks oma toas.

Selleaastase Vabalava võib igatpidi edukaks lugeda. Esinejate arvu kõrval kasvab iga aasta möödudes ka nende omapärasus, mis lisab midagi uut neilegi vaatajatele, kes iga-aastaselt kohal käivad. Kui programmeerijad laulma said, siis ehk saad järgmine aasta sinagi. Suur tänu korraldajatele, et te sellise ürituse kokku panite, ning näeme järgmisel aastal. PS! Ära unusta piletit juba eelmüügist järgmise aasta Vabalavale osta, sest just SINA võid saada 18 liitri Largo mahla õnnelikuks omanikuks. 🍷

FEMINISMUS ACUTUS

Anette Kuuseorg 133B

Gertrud Ojavee 133C

Ühel järjekordsel intellektuaalselt mittetoitval esmaspäeval otsustas Gertrud niisama koolimaja koridoris aja surnuks löömise asemel külastada hoopis lennukaaslaste eesti keele tundi. Parajasti kohtuvaidluse süüdistuskõne kirjutamisse süvenenud Anette suutis eesti keele uudissõnadest kannustatuna samuti hetkeks oma eksistentsiaalsest kriisist kõrvale astuda ja liituda päevakajalise diskussiooniga. Juba mõne minutiga oli selge, et sündima peab artikkel just selle sama kooliajalehe tühjade valgete lehtede täitmiseks.

Järgmise päeva õhtul kirjandusliku vaimutöö tarbeks inspiratsiooni otsimise vahepeal küsis Gertrud Anette käest, kas too teab, et eesti naiste valimisõigus on vanem kui Eesti Vabariik. (Eesti naistele anti valimisõigus pisut vähem kui 101 aastat tagasi. Lühidalt kokku võttes järgnesid 1917. aasta veebruarirevolutsioonile naisõiguslaste meeleavaldused nii Venemaal kui ka Eestis, mis viisid uue kalendri järgi sama aasta 12. aprillil selleni, et Eesti naised said Ajutise Valitsuse määrusega õiguse valimistel hääletada.) Anette tubli õpilasena teadis seda, kuid ei jätnud juhust kasutamata ning küsis hiljutistest uudistest inspireerituna ning provokatiiv-sarkastilise varjundiga Gertrudilt, kas too end ise ka feministiks peab. Gertrud ei osanud nii keerulisele küsimusele vastata; eitava vastuse andmine võib kaasa tuua kaaslaste pahameele, jaatava vastuse peale võidakse temalt aga hakata täpsustavaid küsimusi ja arvamusi küsima, millele tal ei pruugi kohest vastust olla, ning vältida loodetud konflikt võib ikkagi aset leida. Niisiis otsustas Gertrud vastata ausalt „ei tea“. Nii võtsidki kaks sõpra nõuks asuda koos sellele keerulisele ja äärmiselt olulisele(?) küsimusele vastust otsima.

Esimeseks ja kõige tähtsamaks ülesandeks oli välja uurida, mida säherdune termin „feminism“ üldse tähendab. 2013. aasta Eesti õigekeelsussõnaraamat ütleb, et

feminism on naisliikumine, naisliikumine on aga naiste võitlus oma õiguste eest. Google annab feminismi definitsiooniks „the advocacy of women's rights on the ground of the equality of the sexes“. Niisiis on feminismi eesmärk võidelda naiste õiguste eest, et need oleksid samaväärsed meeste õigustega.

Reaalkooli õpilastena otsustati kõik emotsioonid kõrvale jätta ning lähtuda üksnes faktidest, teadusest ja loogikast. Seda seetõttu, et vastavalt vaimsele põhikirjale pole sellest kolmainusest midagi õigem. Niisiis võtsid lennukaaslased ette juhuslikult internetiavarsutest leitud testi *Are you a feminist?* ning asusid usinasti täitma. Gertrud sai tulemuseks, et ta on 25% feminist. Kuna juba protsendid olid mängus, tundus asi talle päris teaduspõhine. Anette teadis aga enda kogemustest, et kui tegemist ei ole just eelviimase nädalaga enne tähtaega, siis ei kirjutata uurimistööid ühe allika põhjal või omaenese higi, vere ja pisaratega, mistõttu ei tohiks enda feministiks pidamine olla üles ehitatud ühe autori materjalidele või põhjendamatute hetkelistele emotsioonidele, mis on saadud Eesti või mõne muu riigi peavoolu meedia ebakompetentsetest artiklitest.

Uue lähenemisena võtsid lennukaaslased nõuks otsida välja feminismi ja feministe toetavad kõige tõsisemad argumendid ning hakata neid ühe kaupa ümber lükkama. Kui õnnestub, siis ei ole neil vaja arenenud(?) lääneriigi kodanikena end kohe feministideks tembeldada. Kui ei õnnestu, siis on veel midagi, mille poole püüelda ja mille üle tõsisemalt mõtleva hakata. Niisiis:

1. Naised teenivad meestest vähem. Tuginedes kaudselt Christianne Corbett' ja Catherine Hilli 2012. aasta uurimusele väidab Huffington Post, et palgalõhe naiste ja meeste vahel on kuni 23%. Oma uurimuses tunnistavad autorid, et peamiseks põhjuseks, miks naised meestest vähem teenivad, on see, et naised valivad madalama keskmise palgaga erialasid. Siiski väidavad nad, et osa palgalõhest

on sellegipoolest „seletamatu“ ning tõenäoliselt on selle põhjuseks sooline diskrimineerimine. Näiteks toovad autorid selle, et naised, kes on õppinud ärijuhtimist, teenivad samal ajal hariduse omandanud meeste sissetulekust vaid 84.5%. Mida Corbett ja Hill aga ignoreerivad, on see, et vaid 2% ettevõtetest, mille omanikud on naised, ületavad käibes miljoni USA dollari piiri. Ettevõtete puhul, mille omanikud on mehed, on see tõenäosus 3.5 korda suurem. Stuart Ritchie teadustöö sugudevahelistest erinevustest ajutises ja arengus näitab, et erinevalt naistest on meestel paremini arenenud need aju piirkonnad, mis on seotud näiteks otsuste langetamise, emotsioonide, mälu ja ka ruumitunnetusega. Saranast soolisest eripärast tingitud palgaerinevust võib märgata ka hiljutises mees- ja naissoost Uberi juhtide sissetuleku võrdluses. Naised teenisid meestest vähem, kuid ennäe imet, tegemist ei olnudki diskrimineerimisega, sest palka arvutatakse algoritmi järgi, mis ignoreerib sugu ning võtab selle asemel arvesse hoopis näiteks sõidukiirust, mis on meeste puhul enamasti suurem. Seega ei oleks ebaõiglane väita, et mehed on teatud erialadel sooliste eripärade tõttu lihtsalt paremad kui naised ja ka vastupidi.

2. Naistele õpetatakse, kuidas vältida seksuaalkuriteo ohvriks langemist, kuid meestele ei õpetata seda, kuidas neid kuritegusid mitte toime panna.

Paljud väidavad, et meie ühiskondades valitseb *rape culture*. Vana hea sõber Google defineerib seda järgmiselt: *a society or environment whose prevailing social attitudes have the effect of normalizing or trivializing sexual assault and abuse*. Juba definitsiooni järgi sellist ühiskondlikku normi arenenud riikides ei ole. Vägistamine on ühiskonnas taunitud ning süüdistuse esitamisel ja süü tõestamisel järgneb näiteks Eestis sellele karistusseadustiku §141 lg 1 järgi kuni viieaastane vangistus, kuritegu raskendavate tingimuste puhul lg 2 järgi kuue- kuni viieteistaastane vangistus. Vastupidist suhtumist võib kohata aga näiteks islamimaades, kus lähtutakse

šariaadist (*Sharia law*), mille järgi peab naine mehe vägistamiseks süüdistamiseks leidma vähemalt neli meessoost tunnistajat (ise naine kohtus tunnistada ei või). Vastasel juhul on naine ise süüdi ning talle võidakse määrata karistuseks surmanuhtlus. Muide, süüdimõistetud mees saab süüst taganeda, kui ta oma ohvriga abiellub. End feministideks nimetavad inimesed ise väidavad naiste õiguste eest võitlemiseks korraldatud protestiaktisioonidel ja paraadidel, et konflikt islami ja naiste õiguste vahel puudub...

Lisaks ei ole feminism suutnud välja mõelda ja täide viia mitte midagi, mis oleks suutnud seksuaalkuriteod lõpetada või nende arvu drastiliselt vähendada. On üritatud s*** walk'idega, kuid need ei ole ilmselgetel põhjustel andnud mingeid tulemusi. *The Daily Wire*'i peatoimetaja Ben Shapiro võttis hästi ja lihtsalt kokku selle, miks mõte, et poisse tuleks õpetada mitte vägistama, on naeruväärne. „/.../ *not just the “teach men not to rape” routine, like again, that’s such a weird concept. When I was 11, my dad didn’t sit me down and say, “Son, don’t rape people.” If you have to teach your child that, my guess is that you’ve got a bigger problem than that on your hands. What my dad taught me was to be a gentleman, and to treat women with respect.*“ Kuna seksuaalkuriteod ei toimu (vähemalt mitte arenenud maades) selle pärast, et mehed on naistest ühiskonnas nii-öelda paremad, vaid selle pärast, et inimesed teevad halbu asju, siis ei paku feminism ei vahendeid ega avalda ka otsest sisulise väärtusega toetust selle probleemi lahendamiseks. Aga palja ülakehaga naised selle vastu protestimas meeldivad meestele väga, nii et tasub edasi üritada.

3. Poliitikas on mehi palju rohkem kui naisi.

Kuna valimisõigus on arenenud maades juba ligikaudu 100 aastat vana, ei ole naistel selle nähtuse puhul võimalik vastassugupoolt ja soolist diskrimineerimist süüdistada. Statistika näitab, et naised lähevad keskmiselt rohkem valima kui mehed. Seega oleks naistel väga lihtne meeste asemel hoopis oma sookaaslaste poolt hääletada. Seda aga mingil põhjusel suuremahuliselt ei tehta. Selle põhjendamiseks on üritatud tuua argument, et pole piisavalt naisi, kelle poolt hääletada. Ka selles ei anna

naistel mehi süüdistada, sest naistel on kandideerimiseks samasugused õigused kui meestelgi. Ei ole mõeldav, et ühelt poolt räägivad feministid, et nad on meestega võrdväärsed, oodates samas meestelt abi millegi korda saatmiseks. Kui naised tahavad, et poliitikas oleks rohkem naisi, tuleb nendel naistel ise midagi ette võtta. (Või siis lihtsalt mõne erakonna juhiga magada.)

4. Naised valivad väiksema tõenäosusega ülikooli minnes teaduserialasid, eelistades pigem sotsiaalvaldkondi.

Feministide seas on laialt levinud arvamus, kohati isegi tugevalt juurdunud veendumus, et naiste ja meeste ebaühtlane jaotus erinevatel erialadel on tingitud ühiskonna poolt seatud normidest ja soostereotüüpidest. Ameerika Ühendriikides Illinois Ülikoolis töötava psühholoogi Lin Biani poolt läbi viidud uurimuse alusel väidetakse ühes äärmiselt tõsiseltvõetavas artiklis, et kuueaastased tüdrukud näitavad samaealiste poistega võrreldes märkimisväärselt vähem huvi üles tegevuste vastu, mis olid „väga-väga tarkade laste jaoks“. Muud täpsustused antud tegevuste sisu kohta kahjuks puudusid. Lin Biani hüpotees, mis ei olnud kahjuks ei tõestatud ega ka ümber lükatud, väitis seda, et laste erinev hinnang iseenda intelligentsusele oli tingitud ühiskondlikust survest poistele ja tüdrukutele huvituda erinevatest mängudest ja tegevustest.

Selle vankumatu argumenti ümber lükkamiseks pöördusid sõbrad Susan Pinkeri raamatu „Sugude paradoks“ neljanda peatüki poole. Nimelt kirjeldatakse seal Lionel Tigeri ja Joseph Shepheri poolt läbi viidud niinimetatud utoopilist eksperimenti, kus uuriti 34 000 inimest, kes olid elanud kibutsis (vabatahtlik ühismajandi vorm Iisraelis), kus inimeste sugu oli kõrvaline. Kõik tegid kõiki töid ning lapsi kasvatasid professionaalid, kes kohtlesid ja õpetasid poisse ja tüdrukuid täpselt ühte moodi. Peale nelja põlvkonna pikkust traditsiooniliste soorollide eiramist oli tulemuseks see, et 70-80% naistest valis endiselt eriala, mis oli seotud inimestega töötamisega. Meeste puhul aga täheldati, et nad eelistasid oma valikutes põllu-, ehitus, tehnoloogilise- või tehasetöid.

Kibutsi naised avaldasid ka soovi oma laste kasvatamise ja nende eest hoolitsemisega olla rohkem seotud kui üksnes söögi- ja magamaminekuaegadel ehk siis, kui nad ei teinud parasjagu tööd. Seega ei toimi naiste ja meeste sunniviisiline või süsteemne muutmine ühesugusteks, sest loomupoolest on sood erinevad ja ka jäävad erinevateks.

Peale pikka ja väsitavat argumentide ja vastuargumentide otsimist ning kümnete ja kümnete artiklite ning teadustööde lugemist ja analüüsimist jõudsid sõbrad järeldusele, et neil puudub otsene põhjus siduda end läänemaailma arenenud riikide neljanda laine sotsiaalmeediapõhise feminismiga, sest selleks, et võidelda naiste õiguste eest, et need oleksid meeste õigustega võrdsed, peaks alguspunkt olema ebavõrdne. Läänes taoline ebavõrdsus puudub. Kui aga juba tegevuse alguses definitsioonijärgselt vajalik ebavõrdsus ei eksisteeri, siis ei saa ka protestiliikumine oma õigel kujul toimida, sest sellisel juhul hakatakse võitlema juba olemas oleva võrdsuse vastu, et saavutada muutust, milleks on just see sama olukord, mida nii väga vihatakse. **E**

DEKADENTS

Teisi-Liis Vaik 133B

Sain ülesandeks kirjutada sonett
Mis kirjeldaks mu tundeid hetkel, praegu
Leida mingit rõõmu oleks ainult enesepett
Nagu heidaks tõe süüdimatult kaevu

Kas näed kuidas abiturient tõstab pitsi
„Millimallikat“ juba neljandat letilt
Või kuidas koolis näeb kolmede vahel x
Ja üheteistkümnendikud nutavad UT-st trepil

Kas näed tuimi nägusid õgimas
paneeritud turska
Kui samal ajal teeb tehnoloogia kaitsmine tuska
Oh, kurat, nad tõstsid jälle nende
võileibade hinda

Saite ju lõpumärgid kaheaastase
mittesuremise eest rinda
Ja siiani ei suuda te ise teha vihikusse ja
õpikusse palveretke
Vaid pool klassi küsib jälle ajaloo suulise
eksami konspekte

KESKMISE REAALIKA ELU

üks keskmine reaalikas

Hommik. Väga tohutult liiga jube varajane hommik. Ei teagi, millal lõpuks magama jäin. Slideshow jäi pooleli. Jutustamiseks õppida ei jõudnud ja see tunnikontroll... noh läheb siis, kuidas läheb. Aga essee sai valmis ja suureks tööks õppisin ka. Natuke. Võibolla. Arvestuste nädala eest ei kaitse isegi kokkulepped saatana. Vanakurat ei tahaks ilmselt isegi õpilaste noorte hingede eest UT ja tuumafüüsikaga tegeleda. Mitte et see ühele õigele reaalikale raske oleks, aga noh, ideest saate aru küll. Ma võiks selle äratuse kinni panna ja lihtsalt edasi magada. Panen ainult korraks silmad kinni. Et korra veel. Tsipakene. Magada.

Jaaaa ma magasin jälle sisse, täpselt nagu iga hommik. Täna on see imevahva kolmetunnine arvestus ka. Materjalid, materjalid, materjalid, aha – voodis. Millal ma need kaissu võtsin? Ei mäleta. Kott kokku, kohv kaasa, ketsid jalga, jope selga. Juba unustasin trennikoti, kas midagi veel? Ei tea. Okei. Minek.

Ma ei jõudnud jälle süüa. Ja söögivahe on viies või oli täna neljas? Igatahes nälgin ma enne seda ära. Aga mis vahetunnis puhvetisse minna? Peale esimest tundi on inimesi vähe, aga nad on kõik poolsurnud ja tellivad kohvi, (olles esimeses tunnis aru saanud, et oma päevase annuseta jäävad nad järgneva 15 minuti jooksul magama) seega tekib ootajatest ummik. Teises vahetunnis ujuvad kohale need, kellele meeldis esimeses klassis söömine peale teist tundi. Hoidku selle eest, kui nemad kümme tundi koolis peavad olema. Kolmandas vahetunnis saab gümnaasium väikestest ette. See oleks perfektne, kui gümnas näiteks viis inimest oleks. Lähemal vaatamisel selgub aga, et meid on tsiipakene rohkem ja ka kolmandas vahetunnis on pikk saba, lihtsalt trepist üles, mitte söökla poole. Ja siis tuleb juba söögivahetud. Eks tuleb see järjekord kanavõiku nimel lihtsalt ära seista.

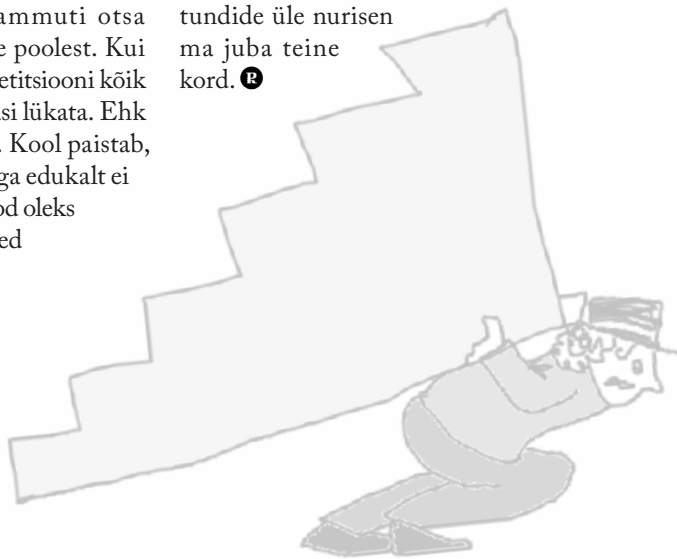
Jõudsin isegi napilt bussile. Kõrvaklapid kõrva, kott süle ja väike lisauni. Neetud. Vastikult külm on ja ma jätsin kindad ka maha. Oleks siis, et päike paistab ja siin

seal on valged lumehanged – aga ei. Väljas on kottpime, see umbne buss on inimesi nii täis, et lõhkeb kohe ja mingit jama sajab ka veel taevast alla. Seega saame me ju suusatama minna. Jeee. Elevant sobib portselanipoodi sama hästi kui mina suusarajale. Ja siis saab nendelt sõitjatelt, kes lähevad ilmselgelt olümpiale, veel öiendada ka, et mis sa kakerdad raja peal. Uisutamisest nii palju, et väga suure tõenäosusega lõpetab keegi haiglas. Lisaks on kõigil siin bussis nohu. Lihtsalt vaimustav pasunate koor. Miline imeline hommik tööpoolest.

Muide ma ei kurda, et koolis tohutult raske on või et ma ei saa üldse hakkama. Vahest olen ma liiga sarkastiline või vingun palju (seda muidugi niikuinii), aga mille muuga üks õige eestlane siis oma aega sisustama peaks? See on lihtsalt nii, et pigem tasub ju nuriseda ja vinguda ning eestlastel on klaas ikka pooltühi ja naabri aias on muru rohelisem ja kõik see värk. Eiei tõesti, ma lihtsalt naudin ajaviiteks juuksekarva lõhkiajamist. Ööpäevas võiks muidugi 24 tunni asemel olla neid näiteks 35 või lausa 46. Veel tahaks ma eralennukit ja finantsvabadust. Ja puhvetisse nätsu. Või äkki laupäeval kool, aga kodutöid mitte üldse? Ma ei teagi. Lendasin just tänu bussijuhi supergraatsilisele pidurdusele mingile tädikesele otsa. Oh, kui pilgud suudaks tappa. Vabandust. Minu peatus. Bussist välja astudes lööb külm õhk nii tugevalt näkku, et on füüsiliselt tunda, kuidas soojus koos hingega kehast lahkub. Jõuluajal oli sama ilm mis juunis ja nüüd, kui võiks kevad tulema hakata, hakkab hoopis teine jääaeg lähenema. Idee poolest oleks ju lahe metsas mammuti otsa komistada. Aga ainult idee poolest. Kui kunagi viitsin, siis alustan petitsiooni kõik aastaajad ühe kuu võrra edasi lükata. Ehk vastavad nad siis ka ilmale. Kool paistab, aga sinna jõudmine küll väga edukalt ei lähe. Kui möödasõitvad autod oleks jääkarud ja majad lumehanged oleks ma põhimõtteliselt Arktikat avastamas. Praeguseks olen selle

jäälõga peal komistanud täpselt neli korda, üks nendest keset ülekaigurada. Isegi hästi, kui kolmanda tunni alguseks kooli jõuan. See ei ole isegi nali, et hommikul on välisuks kaks korda raskem kui muidu. Lõpuks koperdad sisse ja jõuad isegi õigesse garde vahesse. Väikesed võidud! Beebisammud! Kui muidu tuleb pinkidelt elavat vadinat siis on kohe teada, et on esmaspäeva hommik, kui nagide vastas pingi peal rääkimise asemel pigem tukastatakse.

Nüüd see hommiku kõige raskem osa. Trepid. Väga hea, et ma Tallinna Reaalkoolis käin muide. Mujal piirduks mu füüsiline tegevus paari kehalise tunniga nädalas, aga meie koolis saab hommikul ikka esimese asjana viis korrusevahet treppe ronida. Kui neljandale jõuad, on vähm täiesti väljas ja tundub, et tuleb tagasi 0 korruselt kohvi tooma minna. Või tuleb meelde, et jätsid materjali, mida tee peal kordasid, garderoobi pingi peale. Ise oled süüdi. Ja jalalihas kasvab. Lisaks on koridorid täis poolmagavaid õpilasi, kelle kõrval teerull tundub võidusõiduauto. Siis jõuad sa lõpuks garderoobi, valmis haarama vihikut, et jälle üles trampida, aga keegi hea hing on selle kaasa võtnud, mõeldes see sulle ära tuua. Sellised need esmaspäevad on. Korra hakkab päris hale juba, aga eks veidi on naljakas ka. Leiad siis sõbra, kes veidi hilja peale jäi ja hakkate koos uuesti üles ronima. Tal on täna kaks tööd. Pikemad kui sinu arvestus. Pole hullu. Söögivahes näeme. Peale maratoni treppidel jõuad napilt enne kella neljandale ning algab esimene tund, aga noh, tundide üle nurisen ma juba teine kord. **E**

SAJANDI JAGU LUULET

Hanna Kristina
Käerdi 135A

Elas kord üks lõhe
Elas pestitsiidises vees
See teda üldiselt ei häirind
Oli siuke renessansilik mees
Tundis kõike, kuid mitte midagi

Kelly Heleen
Kaldra 135C

Üks huvi tal küll oli
Nimelt pulbitses tas lüürika
Kuid välja sest midagi ei tulnd
Proovis üks kord, teine kord
Nii sai üks luuletus lausa tuhat algust

Ükskord tuli ta Piritale kudema
Ning sattus nägema Tallinna siluetti
Seda veidi roostet meenutavat, purpurset
loojangut
See koht hakkas talle aina enam meeldima

Tuhat korda tuhat
just nii palju on meid

tuhat korda tuhat
just nii palju on teid

kas viivad või toovad
nad õnne ükskord

või lõhet nad loovad
nagu kohus ja kord

rooska ja lüürikat
seda siin jagund

ja algusest saati
siit mõnigi pagend

nad seljataha jätnud
Tallinna silueti

ümber ei pöörand
ei teind pirueti

jäänud on mõned
neil pihkudes vaod

isamaalised kõned
kuid eelarvelised kaod

pestitsiididega peletavad
kahjureid idast

pulbitsevalt seletavad
lahtunud vihast

teised taas kuulutavad
purpurset koitu

nad keldreid tuulutavad
ja varuvad toitu

Vaid Kuuskemaa Jüri
õiget vankrit veab

renessanssi kiidab
ja soovib vaid head

Anonüümne

Mis oleks vabariigi aastapäev, kui
koolilehes poleks selleteemalist
luulebattle'it! Et see liiga lihtne ei oleks,
on meil muidugi varutud reakene imelikke
sõnu, mille meie vahvad luuletajad
poeemidesse peitma pidid:

purpurne, ümberpööratud, lõhe, ükskord,
tuhat algust, pulbitsema, lüürika, pestitsiid,
renessanss, vaod, rooste, siluett

Küll kahjuks huvi tal luule vastu kadus
Ja hoopis Tallinn armsaks sai
Seda enam oli lahkuda valus
Tagasi tulla see-eest rõõmsam
Sellesse siluettide ja kilude linna

Liis Liivand 135A

Ükskord tuhat algust tagasi löi leegitsema süda,
mil ühel lihtsalt põhjusel veel roostet pole näha.
Nimelt tulemas ju meil on Eesti Vabariik sada,
mille üllal eesmärgil siin lüürikat võin teha.

Silma Eesti siluetil jäävad kolm tooni:
must, mis on pestitsiididest küllastunud vagudes muld,
sinine, kui vesi kus lõhed võiks uimedel anda tuld,
valge nagu renessanssi autorite puhas kunstisoon.

Süda veel loodetavasti pikalt on purpurne ja särav,
ning avatud kõikide võimaluste värv.
Ajaloo ümber pööranud oleme enda kasuks,
nüüd on aeg nautida selle teenitud tasu.

Kristjan Nork 135C

Birgit Saliste
134B

Oled segaduses üheksandik või
lihtsalt uudishimulik õpilane? Reaalkool
tundub küll kodune ja kallis, aga maailm
suur ja huvitav? Ühiskatsed on tulekul,
aga sina oled ikka veel segaduses? Äkki
see testike aitab sind õigele rajale.

Mis oleks su lemmikõppeaine?

- a) puskari ajamine
- b) efektiivse rööprähklemise alused
- c) Instagrami alused
- d) Eesti poliitikuks olemise põhitõed

Kuidas kirjeldaksid oma humorimeelt?

- a) Tra\$h
- b) niisma taidlemine ja naljaka
häälega rääkimine
- c) meemid
- d) mul pole humorimeelt

Mida koolis lõunaks sööd?

- a) lähedalasuvast toidukohast mingi
(rämps)toit
- b) koolitoit
- c) võtan kodust kaasa orgaanilise kinoa
ja brokolismuuti
- d) lähen koju makarone keetma

Kelleks sa saada tahad?

- a) Kuldvillaku staarmängijaks
- b) bobikelgutajaks
- c) aktimodelliks
- d) Keskerakonna reklaamiagendiks

Su sõbrad ütlevad, et sa oled...

- a) terane nagu seemneleib
- b) nagu ingel
- c) järgmine Getter Jaani
- d) mul pole sõpru, aga mu ema ütleb, et
ma olen tige tikker

kolmapäeval üle ukseläve tõstsite, olid
selle ruumi juba vallutanud tolmulestad.
Kuid tänu kõrvalklassis veedetud tundidele
teadsime juba ajaloost, et kunagi pole
hilja kaotatud alad tagasi vallutada ja
just seda me tegime. Laenasime lahkelt
raamatukoguhoidjalt Karinilt lapi ja
harja ning asusime korda majja looma.
Peale mitmetunnist tolmutamist oli meie
sõjasaak rikkalik ja miks mitte jagada oma
parimaid leide ka rahvaga. Siin nad on!

Kaktus

Tähelepanelike peatoimetajatena meenus
meile, et Kertu Süld vil!131 tuletab igale
ueele peatoimetajale meelde, et kaktus
RP ruumis vajab vähemalt kord aastas
kastmist. Surnud see kaktus veel igatahes
ei olnud.

Rieslingu pudel ja lilled

Palju küsimusi tekitas tühi veinipudel
koos kuivanud lilledega, mis õnnelt
lauanurgal seisis. Erinevalt katkusest olid
lilled juba veidi pikemat aega hoolitsuseta
jäänud.

Tabletipurk kirjaklambritega

Tugevad peavalud võivad tabada ju igaüht,
isegi kõige vapramaid peatoimetajaid.
Kui aga purk tühjaks saab, leiab
nutikas reaalikas sellele otsekohe uue
kasutuse – ideaalne koht kirjaklambrite
hoiustamiseks.

SALADUSED KLAASUSTE TAGA

Kirke Kaur 135B

Karmen Laur
135C

Oled vahel sellest miniatuursest
klaasustega ruumist neljandal korrusel
õp. Ahuna klassi kõrval mööda läinud ja
mõelnud, mis seal küll seipitsetakse ja kes
seal üldse tegutseb? See kahtlane ruum
on Reaali Poisi toimetuse ruum, kust
me iga kuu lehe trükki saadame ja kui
aus olla, siis ega me sinna tihedamini ei
satugi. Igatahes, kui me oma jala aga ühel

Sea oma elu korda!
Ühiskatsete kooli veel mainitud pole).
Vali Reaalkool (sa tead, millist
Kõige rohkem d-sid:

Vali Reaalkool, aga su kunstibing sobib
ka 21. Kooli seinte vabale lauluabalt
valla laskma
Kõige rohkem c-sid:

Vali Reaalkool, aga sa võid GAGist
mõne sõbra leida, sest sobid sinna
ka oma sõbraleku meele ja sportliku
kehaga
Kõige rohkem b-sid:

Vali Reaalkool, sest sa oled
bingepõhjan! reaalikas, tubli töö

Almanahh aastast 1935

Tõeline rariteet, mis lehepatakat vahele
eksinud oli. Käed värisid, kui seda käes
hoidsime.

Esimene Reali Poiss aastast 1997

Merili Luugi vil!126 inglise keele õpikud

Võib järele tulla!

Ruum torudega

Lootus, et salapärase ukse taga Reaali
Poisi ruumis asub arhiiv, kus kõik lehed
kronoloogilises järjekorras säilitatud on,
kustus, kui uudishimulikud peatoimetajad
ust avades hoopiski suured torud leidsid.

Füüsikaõpetaja Kuurme koostatud laulud

Teadagi on meie endine füüsikaõpetaja
Mart Kuurme mitmekülgsest talendikas.
Kõige muu kõrval jõudis ta ritta seada ka
laulusõnu.

Hulk CD-sid

Sh 10. klassi esimese kursuse
muusikakuulamiskava.

Padi

Keskmise reaalika unetundide arv
arvestuste nädalal langeb ohtlikult
madalale, murdes nii ka kõige tugevamad.
Padjast saab üks parimaid sõpru, kes ka
rasketel hetkedel teist külge ei pööra. **R**

LOOGIKAVASTANE RISTSÕNA

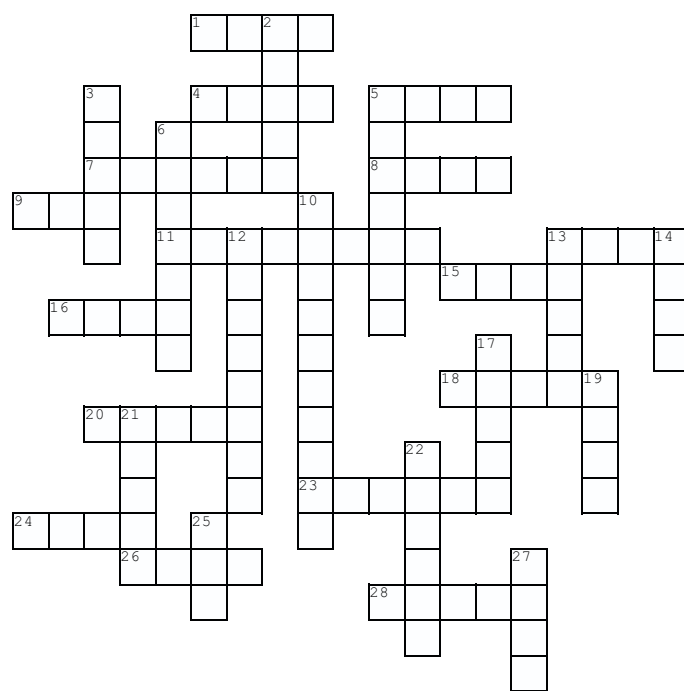
Kristjan Baikov
134C

Tervist, kallid lugeja. Selles ristsõnas pead ära arvama, millisest Eestis tuntud inimestest juttu on. Kuna ristsõna autorina on mul õigus öelda ka paar sõna, siis tahaksin sind ette hoiatada – ära lähtu selle lahendamisel puhtast intelligentsist. Sellise ristsõna koostamine vajab head pead ning seda mul pole. Lähtu parem kõverast loogikast ning kui oled aru saanud lahendamismustrist, pole see enam nii keeruline. Kui vaja, otsi mind kooli peal üles ja ma annan sulle nõu, mida teha. Jõudu ja jaksu!

Eesti inimesed

Poliitika, kultuur ja sport

Alla

2. Hammas...
3. Terves ... terve vaim
5. Kuula
6. Viska leili, sinine vilkur ja tormituuled
10. Härra alkoholiaktsiis
12. Dopinguskandaal
13. Ehitab juulikuus lumememme
14. Paned selle jalga
17. Vesi- ja tuule...
19. Inglise kunagi
21. Tule taevas appi
22. Armastab tee ääres olla
25. Meie kodutänav
27. Ferrum

Kõrvale

1. President, kes lõi ametisoleku ajal lained
4. Kevad, suvi ja sügis
5. L-ga saar
7. Riideese
8. Peega loom
9. Ema teise järjestusega
11. Lasnamäe kuningas
13. Klass, kes kaotas ühe oma sisisevatest
15. "Figaro pulm"
16. Pikse...
18. Pagulase õudusunenägu
20. Balti jaama hüüdnimi
23. Vald Põlva maakonnas
24. Nibin ...n
26. Leiva...
28. Maale ja

Autor: Eden Aleksandra Kão, 4A

Autor: Leo Hertmann, 4A

Autor: Tiiu Veskimets, 4A

VÄIKE MAJA

1920. aasta

Ma olen maalaps Kaarel Macitea. Ma olen 9 aastat vana ja mul on must siilisoeng, hallid silmad ja viletsad riided. Ma elan Tamme talus ning mul on seal päris halvad tingimused. Me käime kordamööda perega kaevust vett võtmas. Elektrit pole ollagi! Me kasutame õlilampe ning lähim pood on alles viie kilomeetri kaugusel. Hinnad pole just väga väikesed, aga see-eest on kaup neil kvaliteetne. Toit on hea, sest mu ema on ümbruskonna parim küpsetaja. Vabal ajal ma ajan lambaid lauta, käin asju ostmas ja teen muid talutöid. Pühapäeval teen ma sõpradega peituseturniiri. Koolipäeval on mul kindlasti iga päev usuõpetus ja pühakiri. Vahel on ka õigekiri, kuid mu lemmiktund on rehkendamine. Koolis ma ei ööbi, vaid lähen koju magama.

Kaarel Süld, 3A

Ajarännak 1940-1950

Hommikul oli ilus ilm, kuid oli kuulda pommitamist ja frondi juures oli kuulda laske. See iseloomustab teist maailmasõda. Hommikul koguneti aulasse, et palvetada. Tavaliselt oli hommikuseks palveks meieispalve. Kohe pärast palvetamist joosti klassidesse. Päevas oli 5-6 tundi. Tunniplaanis olid sellised tunnid nagu eesti keel, keheline, laulmine, joonistamine, matemaatika, tööõpetus, kirjatehnika ja sõjaline õpetus. Sõjalist õpetust anti tavaliselt õues, kuid vahel toimus õpetus ka siseruumides. Vahetundides mängiti ringmänge, näiteks "Me lähme rukist lõikama" jm. Paljudes koolides oli inspektor, kes valvas seda, et igal pool oleks kord. Karistati nii, et anti kaardikepiga vastu sõrmi, tutistati või pandi nurka seisma. Peaaegu igas koolis oli internaat, kuhu sai ööseks jääda ja õppida. Iga päev valvasid õpetajad, et keegi ei tuleks pärast kella üheksat välja. Koolivormi ei kantud, olid ainult koolimütsid, mida pidi iga päev kandma. Päevikuid polnud ja kõik, mis õppida jäi, tuli meelde jätta. Vahel saadeti lapsi ka Siberisse, kuid need, kes sinna viidi, ei jäänud ilma hariduseta, sest Siberis olid olemas ka eestlaste koolid. Kool toimus ka laupäeviti,

seega puhkepäevi oli ainult üks. Toitu võeti kaasa kodust. Seega oli sõjaajal koolis väga raske. Distipliini mõttes oli see aeg väga range, kuid õpitud sai niikuinii. Selle aja kool erines väga palju praeguse aja kooliga.

Lisa Pruuli, 4B

NUBLUDE VEEBRUAR

Kristjan Nork 135C
Kelly Kaldra 135C

Seoses tegusa veebruariga käisime me väikse maja tublidel nubludel külas ning uurisime kiirelt, kuidas on möödunud ja möödub nende veebruar. Tohutult armas on, kui "kas.." küsimusele vastatakse JAAAA, aga ega mingit sügavat põhjendust sealt ei tule – tähendab, peame pisikesi tihedamini külastama.

Kas teil on Eesti Vabariigile häid soove?

- Jaaaa, et ta püsiks hästi tugev
- Et Eesti riik oleks hästi suur
- Et uuesti sõda ei tuleks
- JA et ta elaks hästi kaua

Kas teie olete seoses meie vabariigi sünnipäevaga linna peal midagi toredat näinud või emme-issiga midagi teinud?

- Vabadusplatsil on lambid, mis lähevad sinimustvalgeks!
- Mingi telk vist ka?
- Ei ole
- Mingi soomelane tegi Eestile hästi suure Eesti lipu

Milline on Eesti Vabariik 100 aasta pärast?:

- Kindlasti lendavad autod turbomootoriga ja kuna autod lendavad, siis pole enam ummikuid – ja bussid näevad välja nagu sipelgad!
- Sõber täiendab: Eiiiii lendavad autod on juba 50 aasta pärast!
- Jätkab: Tuletõrje autod ka lendavad kindlasti.

Inimesed on palju pikemad ja elavad palju kauem. Palju puid ja hästi ilus loodus – hästi kõrged majad on.

Kas te teate, kust tuli vastlapäeva traditsioon?

- See tuli ikka sealt vanast ajast
- Mingi 400 aastat tagasi
- Nendelt muistsetelt eestlastelt, siis, kui Eesti iseseisvus ehk algas Eesti Vabariigi tekkega
- Kui kelk alles leiutati, siis söödi pärast neid kukleid – lihtne!
- HIGIVANAST ajast!

Milline on kõige parem kukkel?

- Moosiga, selle maasika toormoosiga
- Šokolaadiga
- Suhkruga
- Hästi magus
- "Mulle meeldib lihtsalt vahukoorega."

Kui ma tahaksin vastlapäeval kõigist kaugemale sõita, missugune kelk mul olema peaks?

- REAKTIIVMOOTORIGA... aga pidurid peaks ka ikka olema vist.
- Lilla ja lilleline
- Ümmargune
- Sellel peaks olema hästi palju elektroonikat ning pedaaliid, all on sellised suusad ja taga on mootor.(Mina: See on siis nagu mootorsaan?) Jaaa
- Õlitatud kelk ju

Me avastasime, et polegi kunagi šokolaadiga vastlakuklit sünninud, see viga saab parandatud! Ilmselgelt peaksime ka endale läheneva vastlapäevaga seoses muretsema reaktiivmootoriga kelgu aga seniks - pikka liugu ja ilusat Eesti Vabariigi aastapäeva! 🇪🇪

PANE EESTI ENDISTE JA PRAEGUSTE RIIGIMEESTE NIMEDESSE PUUDUVAD TÄHED!

Kaspar Teede, 3A

K _ _ s _ i K _ l _ u _ _ i _
_ _ r _ i _ a _ a _
E _ _ i N _ _ t _ r
M _ _ i _ a K _ l _ u _ _ n _
H _ _ n _ P _ _ k _ _
M _ _ _ u _ T _ _ h _ n _
_ _ r _ e n L _ _ i

ÜTLUSED

M. Saar: "Lähen poodi, küsin kloriidioone. Ei müüda, küsitakse, mis katioone juurde soovite."

M. Saar: "Väävel tegeleb mitmeelektronipidamisega."

M. Saar: "Noorhärnad seal tagumises pingis, ajud lähevad jässe ja siis peate tulema suvel neid siia üles soojendama."

M. Saar (häääl ära): "Ma vabandan – ma tõesti ei saa teie peale täna karjuda."

Klassi uks käib tunni ajal pidevalt lahti ja kinni

M. Saar: "No vaadake, kuidas kõik tahavad keemiasse tulla!"

K. Koit: "Neile küsimustele on 5000 aastat vastust otsitud, aga teie vastasite kümne minutiga."

Arvuti ei lähe tööle

K. Koit: "Kas keegi arvab, et tal on võimeid, "Selgeltnägijate tuleproovi" ei taha minna? Peaks selle arvutiga suhtlema..."

R. Maasik: "Nimetage viis reketiala." Õpilane: "Räppimine."

M. Somelar: "... ostis 19 000 hõbemarga eest?"

Õpilane: "Kuld?"

M. Somelar: "No kui on hõbe, siis ei saa ju kuld olla."

V. Raja: "Funktsioone, mis ei kasva ega kahane, nimetatakse monotoonseteks. Nagu minu häääl."

V. Raja (õpilasele): Ülesandeid vaata! Ma olen küll väga nägus, aga ülesandeid tuleb vaadata!"

V. Raja: "Sina oled tüütus, mitte mina."

	1	5	7					4
2				8				6
9						2		
3		2			7	5		
	9			5			2	
		6	2			7		8
		8						9
1				3				5
4					5	8	6	

K. Veskimets: "Kraanivesi muudab geiks ja kõik homoseksuaalid on pedofiilid."

K. Veskimets (nööp kukub eest): "Näe, ma olen lohakas. Pole viitsinud nööpi korralikult ette ömmelda. Ei, ma olen hoopis paksuks läinud."

M. Kell: "Mida te sellel maalil näete?" Õpilane: "Õpetaja Karamkovat!"

T. Reimann (päeva viimast tundi lõpetades, klass on uinunud olekus): "Äratus, õppimine sai läbi!"

T. Reimann: "Vanasti öeldi, et keerab hauas ringi. Aga nüüd on ju kreemeerimisajastu."

õpilane toetab pea kätele

M. Särg: "Ära nüüd kaheksandas tunnis päris ära sure."

H.-B. Soots: "Sa pead need nüüd faili kirjutama."

Õpilane: "Ei pea."

H.-B. Soots: "Pead!"

Õpilane: "Kurat."

H.-B. Soots: "For-tsükkel on kõige lähedam tsükkel. Või noh, alkoholitsükkel on ka lahe."

Reaali Poiss himustab õpetajate ütlusi. Palun tooge kõik vähegi vaimukad sõnavõttud meie 4. korruse postkasti või kirjutage siia:

				7	2		1	
			3				4	5
8						3		
			6	3			2	
6	9			1			7	8
	2			8	4			
		6						2
5	7				9			
	3		8	5				

PALJU ÕNNE!

Eve Karp	06.03
Aive Pevkur	09.03
Aili Hõbejärv	20.03
Karin Junson	21.03

Peatoimetus

Kirke Kaur 135B
Karmen Laur 135C

Kujundus

Joosep Viik vill132
Susanna Mett 134A

Küljendus

Susanna Mett 134A
Kaarel Süld 135B

Toimetus

René Piik 134A
Erko Olumets 134A
Brita Kärt Vähejaus 134B
Hanna Eliis Talving 134B
Birgit Saliste 134B
Iris Luik 134C
Kristofer Mäeots 134C
Kristjan Baikov 134C
Liis Liivand 135A
Hanna Kristina Käerdi 135A
Kelly Heleen Kaldra 135C

Keeletoimetus

Tarmo Pungas 134A
Margareta Päts 135B

Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särg

Aitäh

Madis Päts, Madis Somelar, Anette Kuuseorg 133B, Teisi-Liis Vaik 133B, Gertrud Ojavee 133C, Maria Keridon 133C, Hedvig Vahlberg 133C, Kristjan Nork 135C, Elina Liibak 135C, Regita Luukas 135C, Tom Enriko Kelt 135B, Aleksandra Maarja Maitse 136B, Eva-Lotta Mett 136B, Rasmus Teede 142A, Kaarel Süld 142A, Lisa Pruuli 141B, Tiiu Veskimets 141A, Leo Hertmann 141A, Eden Aleksandra Kão 141A

Kaanefoto

Martin Raid 136B

Lehe nr

152